

DECIZIA CIVILĂ NR. xxx
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 20.06.2013
PREȘEDINTE : XXX
JUDECĂTOR : XXX
JUDECĂTOR : XXX
GREFIER: XXX

S-a luat în examinare recursul formulat de reclamantul XXX, împotriva sentinței civile nr.XXX/05.09.2012, pronunțată în dosarul nr.XXX/108/2012, al Tribunalului Arad, în contradictoriu cu pârâții - intimați Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice Arad, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă pentru reclamantul - recurent, lipsă, avocat xxx, lipsă fiind pârâții - intimați.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care se constată că s-au depus la dosar întâmpinări din partea pârâților - intimați, ce au fost comunicate reclamantului - recurent până la termen.

Reprezentantul reclamantului - recurent depune la dosar împuternicire avocațială, dovada achitării taxei judiciare de timbru și a timbrului judiciar.

Nemaifiind alte cereri de formulat, probe de administrat sau excepții de invocat, instanța constată încheiată cercetarea judecătorească și acordă cuvântul pentru dezbateri.

Reprezentantul reclamantului - recurent solicită admiterea recursului și modificarea hotărârii, în sensul admiterii acțiunii, cu cheltuieli de judecată în prima instanță.

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, constată următoarele:

Prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată la data de 07.02.2012, reclamantul XXX a solicitat în contradictoriu cu pârâtele Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, anularea Deciziei de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011 nr. XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad și anularea Deciziei nr. XXX/20.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, prin care a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere.

În motivare, reclamantul a arătat că prin Sentința civilă nr.XXX/21.12.2010 pronunțată de Judecătoria Huedin, s-a constatat faptul că masa succesorală a defunctului XXX decedat la data de 07.01.2003 se compune din $\frac{1}{2}$ parte din imobile și teren în suprafață de 65.936 m², calitate de moștenitori legali ai defunctului fiind XXX în calitate de soție supraviețuitoare în cotă de 1 din masa succesorală, XXX, fiu, în cotă de 1 din masa succesorală, XXX fiică, în cotă de V_A din masa succesorală și XXX, fiu, în cotă de 1 din masa succesorală.

Reclamantul a mai arătat că prin antecontractul de vânzare-cumpărare încheiat la data de 07.08.2010, numiții XXX, XXX și XXX s-au obligat să transmită contestatorului XXX dreptul de proprietate asupra cotelor părți legale ce le reveneau din masa succesorală a defunctului xxx, pentru prețul de xxx lei.

s-a mai arătat de către reclamantm că, baza de impunere luată în considerare de Administrația Finanțelor Publice Arad a fost în sumă de xxx lei ca valoare de circulație a imobilului, deși în sentința civilă menționată, s-a meționat în mod expres faptul că valoarea respectivului imobil a fost de xxx lei.

Împotriva acestei decizii reclamantul a formulat contestație la data ce 30.08.2011 înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Arad sub nr. xxx, care însă a fost respinsă prin Decizia nr. XXX/20.10.2011.

Reclamantul a apreciat că atât decizia de impunere nr. XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad, cât și Decizia nr. XXX/20.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, sunt netemeinice, întrucât potrivit art. 77¹ din Legea nr.571/2003, în cazul tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul ii, impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.

Prin întâmpinare, pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad a solicitat respingerea acțiunii reclamantului, arătând că organul fiscal a procedat corect la stabilirea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal calculat prin aplicarea cotei de 1% asupra valorii de circulație a proprietății, raportată la cota parte din moștenire, ce a revenit reclamantului XXX.

Pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad prin întâmpinare a solicitat respingerea acțiunii reclamantului arătând că organul fiscal a procedat corect la stabilirea impozitului pe veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal calculat prin aplicarea cotei de 1% asupra valorii de circulație a proprietății, raportată la cota parte din moștenire, ce a revenit reclamantului XXX emițând decizia de impunere nr. XXX/03.08.2011 prin care a stabilit un impozit datorat în sumă de XXX lei, în condițiile în care în hotărârea judecătorească nu s fost precizată valoarea imobilului stabilită de un expert autorizat în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului.

Pârâta a mai arătat că nu poate fi reținută afirmația reclamantului că, în situația în care a dobândit cota de 1/8 parte din imobil prin moștenire ca urmare a decesului tatălui său și nu cota de 1/4 reținută în baza de calcul, deci nu datorează impozit deoarece nu este transfer de proprietate ci moștenire, întrucât legiuitorul a prevăzut în mod expres și limitativ situațiile în care nu se datorează acest impozit.

Prin Sentința Civilă nr.xxx/05.09.2012 pronunțată în dosar nr.xxx/108/2012 Tribunalul Arad a respins acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXX împotriva pârâtelor Administrația Finanțelor Publice Arad și Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Arad, pentru anularea Deciziei de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011 nr. XXX/03.08.2011 emisă de pârâta Administrația Finanțelor Publice Arad și pentru anularea Deciziei nr. XXX/20.10.2011 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Arad, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut următoarele:

La data de 23.06.2011 s-a depus la Administrația Finanțelor Publice Arad cererea nr. xxx prin care XXX în calitate de pârâtă a solicitat calcularea impozitului privind transferul proprietății imobiliare din patrimoniul personal conform Sentinței civile nr. XXX/21.12.2010 definitivă și irevocabilă, emisă de Judecătoria Huedin.

Decizia de impunere anuală pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011 nr. XXX/03.08.2011 este emisă în baza Sentinței civile nr. xxx pronunțată în ședința publică din 21.12.2010 de Judecătoria Huedin în dosarul nr. xxx/2010.

La dosarul cauzei se află adresa înregistrată la Administrația Finanțelor Publice Arad sub nr. xxx/23.06.2011 prin care numita xxx a solicitat calcularea impozitului privind transferul proprietății Imobiliare din patrimoniul personal, conform Sentinței civile nr. XXX din 21.12.2010 emisă de judecătoria Huedin, definitivă și irevocabilă.

Prin Sentința civilă nr. XXX din 21.12.2010 emisă de judecătoria Huedin, în dosarul nr. xxx/2010 s-au constatat următoarele: în masa succesorală a defunctului XXX decedat la data de 07.01.2003 se include cota de % parte din imobilele teren în suprafață de 65.936 mp și construcțiile edificate pe acesta, calitatea de moștenitori legali ai defunctului având pârâții XXX în calitate de soție supraviețuitoare, în cota de 1 parte din masa succesorală; XXX fiu, în cota de 1 parte din masa succesorală; XXX, fiică, în cota de 1 parte din masa succesorală și reclamantul XXX, fiu, în cota de 1 parte din masa succesorală.

În ceea ce privește impozitul pe venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, cadrul legal reglementat de Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, definește venitul din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal astfel: (1) *La transferul dreptului de proprietate și al dezmembrămintelor acestuia, prin acte juridice între vii asupra construcțiilor de orice fel și a terenurilor aferente acestora, precum și asupra terenurilor de orice fel fără construcții, contribuabilii datorează un impozit care se calculează astfel:*

a) *pentru construcțiile de orice fel cu terenurile aferente acestora, precum și pentru terenurile de orice fel fără construcții, dobândite într-un termen de până la 3 ani inclusiv:*

- 3% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 6.000 lei + 2% calculate la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv;

b) *pentru imobilele descrise la lit. a), dobândite la o dată mai mare de 3 ani:*

- 2% până la valoarea de 200.000 lei inclusiv;
- peste 200.000 lei, 4.000 lei + 1% calculat la valoarea ce depășește 200.000 lei inclusiv.

(2) *Impozitul prevăzut la alin. (1) nu se datorează în următoarele cazuri:*

a) *la dobândirea dreptului de proprietate asupra terenurilor și construcțiilor de orice fel, prin reconstituirea dreptului de proprietate în temeiul legilor speciale;*

b) *la dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de donație între rude și afini până la gradul al III-lea inclusiv, precum și între soți.*

(3) *Pentru transmisiunea dreptului de proprietate și a dezmembrămintelor acestuia cu titlul de moștenire nu se datorează impozitul prevăzut la alin. (1), dacă succesiunea este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii. În cazul nefinalizării procedurii succesoriale în termenul prevăzut mai sus, moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoriale.*

(4) *Impozitul prevăzut la alin. (1) și (3) se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate sau dezmembrămintele sale. În cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, impozitul se va calcula la nivelul valorii stabilite prin expertiză, cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.*

(5) *Camerele notarilor publici vor actualiza cel puțin o dată pe an expertizele privind valoarea de circulație a bunurilor imobile, care vor fi comunicate la direcțiile teritoriale ale Ministerului Finantelor Publice.*

Raportat la cadrul elgal incident menționat, coroborat cu starea reală de fapt dedusă judecării și anume că succesiunea după defunctul xxx decedat la data de xxx nu a fost dobândită și finalizată în termenul legal de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, iar decizia de impunere emisă de organul fiscal competent a avut ca temei hotărârea judecătorească irevocabilă în care s-a stabilit cota succesorală aferentă reclamantului de 1 din masa succesorală, compusă din cota de 1 parte din imobilele teren în suprafață de 65.936 mp și construcțiile edificate pe acesta, așa cum sunt descrise în Sentința civilă nr.XXX din 21.12.2010 emisă de judecătoria Huedin,(fila 19 dosar), instanța a dat deplină eficiență dispozițiilor legale stipulate la pct. 151⁵, pct. 151⁶ și pct.151⁷, din normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, aprobat prin H.G. nr. 44/2004 prevederi legale care dispun în mod neechivoc că: (art. 151⁵),, la transferarea dreptului de proprietate, impozitul prevăzut la art. 77¹ alin. 1 și 3 din Codul fiscal se

calculează la valoarea declarată de părți. În cazul în care valoarea declarată de părți este mai mică decât valoarea orientativă stabilită prin expertizele întocmite de camerele notarilor publici, impozitul se va calcula la aceasta din urmă valoare"; (art.151⁶) „expertizele privind valoarea de circulație a proprietăților imobiliare vor fi comunicate direcțiilor teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, pentru a fi utilizate începând cu data de întâi a lunii următoare primirii acestora"; (art. 151⁷)"impozitul se va calcula și se va încasa de către notarul public pe chitanță sau bon fiscal, anterior autentificării actului sau semnării încheierii de finalizare a procedurii succesoriale. Documentul de plată a impozitului de către contribuabil se va menționa în încheierea de autentificare, respectiv în încheierea de finalizare a procedurii succesoriale și în certificatul de moștenitor", astfel că în condițiile date ținând cont că hotărârea judecătorească nu precizează valoarea imobilului stabilită de un expert în condițiile legii sau în documentația aferentă hotărârii nu este cuprinsă expertiza privind stabilirea valorii de circulație a imobilului, baza de calcul a impozitului se stabilește în condițiile pct. 151⁶ mai sus amintite.

Din această perspectivă, susținerile reclamantului potrivit cărora solicitarea sa adresată organului fiscal de a fi calculat impozitul privind transferul proprietății imobiliare conform hotărârii judecătorești irevocabile, sunt nefondate și contrazise de realitatea stării de fapt, respectiv că data decesului - 07.01.2003 și data hotărârii irevocabile prin care s-a dezbătut succesiunea -21.12.2010 la peste 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, este un fapt dovedit, astfel că excepția reglementată la art. 77¹ alin. 3 din Codul fiscal nu este aplicabilă speței în cauză, motiv pentru care moștenitorii datorează impozitul calculat corect de organul fiscal de 1% asupra valorii de circulație a proprietății raportată la cota parte din masa succesorală, ce a revenit reclamantului XXX, suma de XXX lei calculată prin actul de impunere contestat ce revine ca obligație legală de plată datorată de reclamant pentru veniturile din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal pe anul 2011, având ca temei legal normele legale care se circumscriu pricinii de față, argumentele reclamantului că nu datorează nici o sumă cu titlu de impozit pe venit, neavând nici un corespondent probator, neîncadrându-se în nici una din situațiile stipulate la articolul 77¹ din Codul fiscal, așa cum rezultă din considerente ulterior valorificate.

Pe cale de consecință, pentru toate argumentele de fapt și de drept expuse, instanța în temeiul art. 18 din Legea nr.554/2004 a constatat că reclamantul nu a făcut dovada vătămării dreptului subiectiv ocrotit de lege, condiție de admisibilitate a acțiunii, drept pentru care, acțiunea reclamantului a fost respinsă, în sensul menținerii actelor administrativ fiscale ca legai și temeinic emise de organul fiscal competent.

În motivarea recursului se arată că, prima instanță nu a sancționat în nici un fel poziția exprimată de cele două părți prin întâmpinările depuse la dosarul cauzei, întâmpinări prin care, ambele părți, au invocat în apărarea lor prevederile art. 77 ind,1 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal, dar într-o variantă "prescurtată", omițând să menționeze și excepția instituită de legiuitor în cazul tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv.

Se mai arată că instanța de fond, în mod eronat, a menționat că baza de calcul a impozitului se stabilește conform prevederilor pct. 151 ind.6 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003, deoarece în hotărârea judecătorească nu este precizată valoarea imobilului.

Cu privire la acest aspect, reiterează faptul că în Sentința civilă nr. XXX/21.12.2010 pronunțată de Judecătoria Huedin, se menționează faptul că valoarea imobilului a fost stabilit de părți la suma de 5.000 lei.

Având în vedere acest aspect, consideră că în cauză este aplicabilă excepția instituită de legiuitor în cuprinsul art. 77 ind.1 alin. (4) din Legea nr. 571/2003 - Codul fiscal, astfel încât organul fiscal era obligat să procedeze la calcularea impozitului datorat

de reclamant pentru venituri din transferul proprietăților imobiliare din patrimoniul personal, pornind de la valoarea de 5.000 lei și nicidecum de la cea de 29.023 lei.

Pârâții - intimați, legal citați, au formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului ca neîntemeiat și menținerea hotărârii primei instanțe ca fiind temeinică și legală, reiterând în esență, argumentele prezentate la instanța de fond.

Analizând recursul prin prisma motivelor invocate de către recurent cât și în conformitate cu dispozițiile art.304¹ Cod procedură civilă, Curtea apreciază că acesta este neîntemeiat, pentru considerentele ce urmează a fi expuse:

În cauza de față impunerea a vizat impozitul pentru transmisiunea dreptului de proprietate cu titlu de moștenire. Prin urmare, la emiterea deciziei de impunere autoritatea fiscală nu a avut în vedere decât cota de 1/8 dobândită de reclamant prin succesiune, iar nu și restul cotelor dobândite prin cumpărare de la ceilalți moștenitori.

Acest fapt are relevanță din punct de vedere al temeiului de drept aplicabil, fiind incidente dispozițiile art. 77 ind.1 alin.3 și 4 Cod fiscal, potrivit cărora pentru transmisiunea dreptului de proprietate cu titlul de moștenire moștenitorii datorează un impozit de 1% calculat la valoarea masei succesoral, dacă succesiunea nu este dezbătută și finalizată în termen de 2 ani de la data decesului autorului succesiunii, impozitul menționat calculându-se la valoarea declarată de părți sau, în cazul în care valoarea declarată este inferioară valorii orientative stabilite prin expertiza întocmită de camera notarilor publici, la valoarea stabilită prin expertiză, *cu excepția tranzacțiilor încheiate între rude ori afini până la gradul al II-lea inclusiv, precum și între soți, caz în care impozitul se calculează la valoarea declarată de părți în actul prin care se transferă dreptul de proprietate.*

Reclamantul nu contestă obligația de plată a impozitului, de vreme ce nu contestă nici dezbaterea succesiunii la mai mult de 2 ani de la deschiderea sa, însă contestă valoarea masei impozabile, susținând că ipoteza de excepție reglementată de teza finală a art. 77 ind.1 alin. 4 Cod fiscal se regăsește în speța de față, tranzacția având loc între rude de până la gradul al II-lea inclusiv. Această susținere nu poate fi reținută având în vedere că, așa cum s-a arătat deja, impozitul contestat de XXX lei a fost perceput doar pentru dobândirea dreptului de proprietate cu titlul de *moștenire*, iar nu și pentru restul cotelor dobândite prin cumpărare de la ceilalți moștenitori, în privința cărora se percepe impozitul pe venitul obținut *din vânzare*, de această dată de la vânzători.

Așadar, în cauza de față baza de impunere este calculată nu prin raportare la valoarea declarată într-o tranzacție (care nici nu face obiectul impunerii), stabilită prin expertiza întocmită de camera notarilor publici.

Constatând așadar neîntemeiat recursul, Curtea urmează a-l respinge ca atare în conformitate cu dispozițiile art. 312. alin. 1 Cod procedură civilă, luând totodată act că nu au fost solicitate cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN NUMELE LEGII, DECIDE:

Respinge recursul formulat de reclamantul XXX împotriva Sentinței Civile nr.xxx/05.09.2012, pronunțată de Tribunalul Arad în dosar nr.xxx/108/2012.

Fără cheltuieli de judecată. Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 05.06.2013.

Pentru PREȘEDINTE,

xxx

aflată în C.O., semnează
vicepreședinte Curte,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.